

Krom toho Soud v rámci přezkumu důkazu rozhodl nesoudržně, a v důsledku toho rozporně, jelikož na jednu stranu považoval předložené důkazní prostředky za dostatečné k tomu, aby Komise unesla své důkazní břemeno, v tom smyslu, že vystavení nesprávných potvrzení spočívá na nesprávném uvedení skutkového stavu vývozcem, ale na druhou stranu je na základě stejných pravidel zamítl jako nedostatečné k tomu, aby sloužily jako důkaz, který měla účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek předložit, že thajské celní orgány věděly o tom, nebo přinejmenším musely rozumně vědět, že preferenční zacházení nepřicházelo v případě daného zboží v úvahu.

Soudní dvůr by měl rozhodnout, že pochybení, jichž se dopustil Soud v rámci posuzování a přezkumu dokumentů předložených jako důkaz, představuje nedostatečné odůvodnění⁽⁵⁾.

2) K článku 239 celního kodexu

Jediný důvod kasačního opravného prostředku: Soud na základě nesprávného použití čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu, popřípadě na základě pochybení v rámci přezkumu dokumentů předložených jako důkaz nesprávně rozhodl, že situace, v níž se nachází účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek, nepředstavuje zvláštní případ ve smyslu článku 239 celního kodexu.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307).

⁽²⁾ Rozsudek ze dne 9. března 2006, *Beemsterboer* (C-293/04, Sb. rozh. s. I-2263).

⁽³⁾ Tamtéž.

⁽⁴⁾ Usnesení Soudního dvora ze dne 11. července 1996, *An Taisce a WWF UK v. Komise* (C-325/94 P, Recueil, s. I-3727, body 28 a 30).

⁽⁵⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 24. října 1996, *Komise v. Lisrestal a další* (C-32/95 P, Recueil, s. I-5399, bod 40).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Bonn (Německo) dne 9. září 2009 — Pfleiderer AG v. Bundeskartellamt

(Věc C-360/09)

(2009/C 297/23)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Bonn

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Pfleiderer AG

Žalovaný: Bundeskartellamt

Předběžná otázka

Mají být ustanovení Společenství upravující kartelové právo – zejména články 11 a 12 nařízení č. 1/2003⁽¹⁾, jakož i čl. 10 odst. 2 ES ve spojení s čl. 3 odst. 1 písm. g) ES vykládána v tom smyslu, že osobám poškozeným kartelem nesmí být za účelem uplatnění občanskoprávních nároků umožněno nahlédnutí do žádostí o shovívavost a do informací a dokumentů, které žadatelé o shovívavost v této souvislosti dobrovolně předložili a které orgán pro hospodářskou soutěž členského státu získal na základě vnitrostátního programu shovívavosti v rámci řízení o uložení pokuty zaměřeného (i) na použití článku 81 ES?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hof van beroep te Antwerpen (Belgie) dne 8. září 2009 — Belgisch Interventie- en Restitutiebureau v. SGS Belgium NV, Firma Derwa NV a Centraal Beheer Achmea NV

(Věc C-367/09)

(2009/C 297/24)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van beroep te Antwerpen

Účastníci původního řízení

Odvolatel: Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

Oppůrci v odvolacím řízení: SGS Belgium NV

Firma Derwa NV

Centraal Beheer Achmea NV

Předběžné otázky

- Mají ustanovení článku 5 a článku 7 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství⁽¹⁾ přímý účinek ve vnitrostátních právních řádech členských států, aniž by tyto členské státy měly určitý prostor pro uvážení a aniž by vnitrostátní orgány musely přijímat prováděcí opatření?
- Může být mezinárodní kontrolní a dozorčí společnost schválená členským státem, ve kterém bylo přijato vývozní prohlášení (v projednávaném případě Belgie), která vydala nesprávný doklad o vykládce ve smyslu čl. 18 odst. 2 písm. c) nařízení [Komise] [EHS] č. 3665/87⁽²⁾ [ze dne 27. listopadu 1987, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty], považována za hospodářský subjekt ve smyslu článku 1 nařízení č. 2988/95 nebo za osobu, která se podílela na nesrovnalosti, či za osobu, která odpovídá za nápravu nesrovnalosti nebo je povinna zajistit, aby k ní nedošlo ve smyslu článku 7 tohoto nařízení?

3) Mohou být sdělení vyšetřovací zprávy vydané hospodářskou inspekcí nebo dopis obsahující výzvu k předložení doplňujících podkladů prokazujících propuštění do volného oběhu nebo doporučený dopis, kterým se ukládá sankce, považovány za úkon, který se týká vyšetřování nebo řízení o nesrovnalosti, ve smyslu čl. 3 odst. 1 pododstavce 3 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995?

(¹) Úř. věst. L 312, s. 1; Zvl. vyd. 01/01, s. 340.

(²) Nařízení Komise (EHS) č. 3665/87 ze dne 27. listopadu 1987, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty (Úř. věst. L 351, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sąd Najwyższy (Polská republika) dne 23. září 2009 — Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów v. Tele2 Polska sp. z o.o., nyní Netia S.A.

(Věc C-375/09)

(2009/C 297/25)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Najwyższy

Účastníci původního řízení

Žalobce: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Žalovaná: Tele2 Polska sp. z o.o., nyní Netia S.A.

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 5 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy [o ES] (¹) vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž nemůže přijmout rozhodnutí, kterým se konstatuje, že nedošlo k jednání omezujícím hospodářskou soutěž ve smyslu článku 82 ES, pokud po provedení řízení shledá, že podnik neporušil zákaz zneužití dominantního postavení stanovený tímto ustanovením Smlouvy?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, je pak nutno v situaci, ve které vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž může podle vnitrostátního práva hospodářské soutěže ukončit řízení o kartelové dohodě — v případě, že je konstatováno, že jednání podniku neporušuje zákaz stano-

vený v článku 82 ES — pouze přijetím rozhodnutí, kterým se konstatuje, že nedošlo k jednání omezujícím hospodářskou soutěž, vykládat třetí větu článku 5 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy v tom smyslu, že tvoří přímý právní základ pro to, aby tento orgán přijal „rozhodnutí, podle kterého není důvod k jeho zásahu“?

(¹) Úř. věst., L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Augstākās tiesas Senāta (Lotyšská republika) dne 28. září 2009 — SIA Stils Met v. Valsts ieņēmumu dienests

(Věc C-382/09)

(2009/C 297/26)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākās tiesas Senāta (Latvijas Republika)

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: SIA Stils Met

Odpůrce: Valsts ieņēmumu dienests

Předběžné otázky

- 1) Je třeba kódy TARIC 7312 10 82 19, 7312 10 84 19 y 7312 10 86 19 vykládat v tom smyslu, že v roce 2004 a 2005 měly být zařazeny do těchto kódů v závislosti na největším rozměru příčného průřezu výrobky z oceli — lana nepotažená nebo pouze pokovená nebo potažená zinkem — nezávisle na jejich chemickém složení (kromě nerezavějící oceli), zvláště pak legovaná ocel nepocházející z Moldavska a Maroka?
- 2) Je třeba čl. 14 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 384/96 (¹) o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství vykládat v tom smyslu, že brání uložení sankce (pokuty) vyčíslené z antidumpingového cla, a to na základě vnitrostátního předpisu (čl. 32 odst. 2 zákona „Par nodokļiem un nodevām“), který upravuje případy porušení daňových předpisů?

(¹) Úř. věst. L 56, s. 1; Zvl. vyd. 11/10, s. 45.